

STUDENT

REVUE

Cestování časem

Rozhovor s Jiřinou
BALAŽÍKOVOU

**Z LAVICE ZA
KATEDRU**

JAKO BUMERANG!

330 let tradice

**Časopis
Pekařova
Gymnázia**

ČÍSLO/4/ROK/2018/MĚSÍC/BŘEZEN-DUBEN

DŮ ČI NEDŮ?

Všichni známe či znali jsme ta muka. Hodiny plné nejnertnějšího utrpení, jež se týkalo především našich mozkových závitů. Každý si vzpomene na bolestně prožité chvílky naprosté bezmoci a nepochopení. Ptali jste se proč - proč to musíte napsat, spočítat, vyplnit? Z jakého důvodu vás takhle trestají a obírají o drahocenný čas? Copak si nezasloužíte špetku volna?

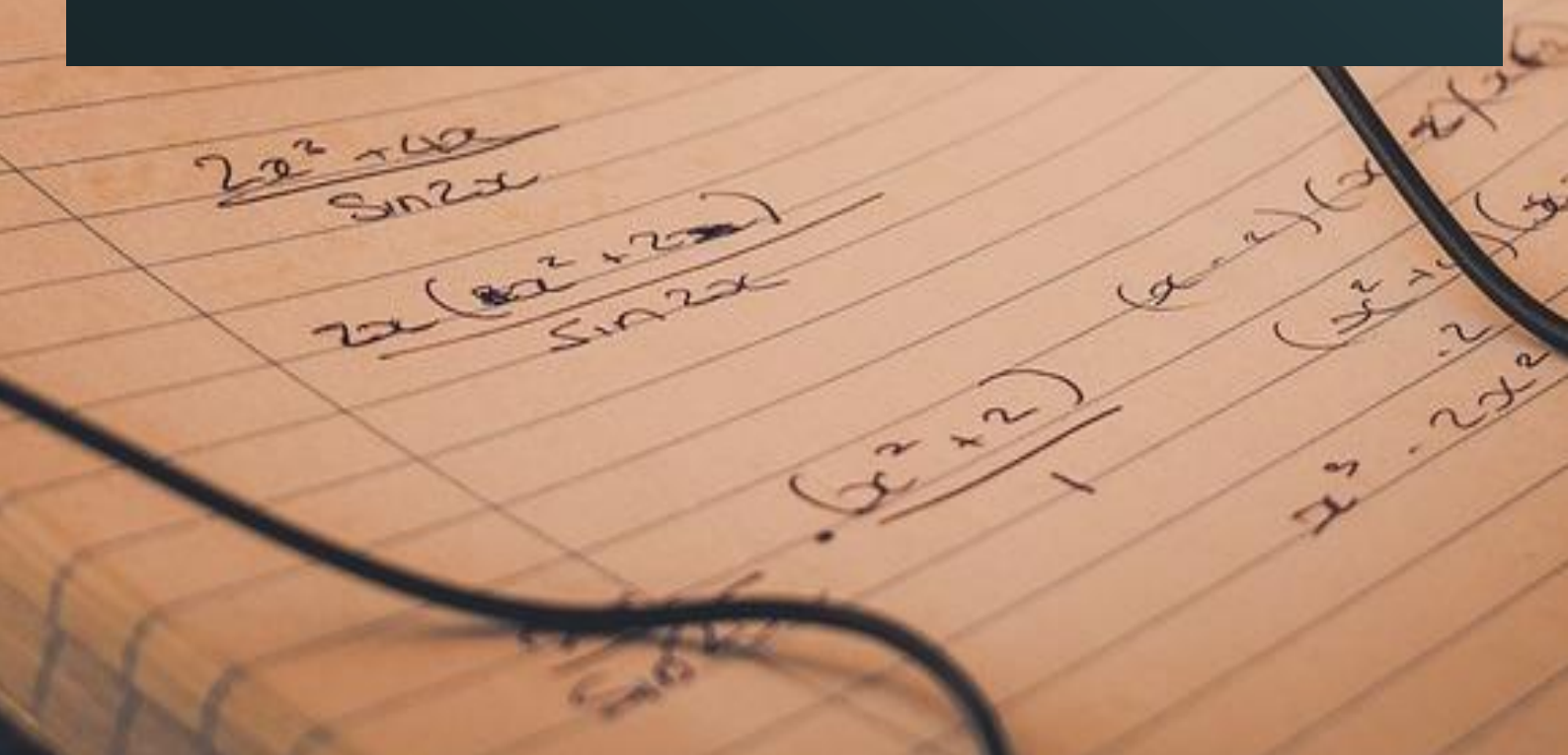
Řeč je nepochybně o domácích úkolech. Dle mého názoru mají domácí úkoly největší smysl především pro 1. stupeň základní školy. Děti jsou ještě relativně malé, nevzdělané, a dokud se vyvíjejí, je potřeba, aby svůj mozek cvičily, jinak se nenaučí, jak jej správně používat - a to žádný rodič

nechce. Kdežto dospívající jedinci, ony staré přemoudřelé hlavy, které (ačkoli touto dobou procházejí velice náročným psychickým obdobím) všechno základní vědí, nepotřebují domácí úkoly. Copak nestačí, že ve škole stráví celý krásný den? Musí se mořit s úkoly ještě doma, ve volném čase, když je stejně vypracuje jeden šprt, načež spolužáci vše opíšou, pečlivě zaměňující příliš chytrá slova za výrazy přiměřené své slovní zásobě (pokud se tedy jedná o slohovou práci nebo odpovědi na otázky).

Obvykle pozoruji dva typy studentů - ty, kteří si doma najdou vhodnou chvíli, ve které obětují své volno, aby splnili povinnost a vypracovali úkol; a studenty typu "cože, on byl úkol?!", načež se

horlivě pustí do sepisování o přestávce, 10 minut před hodinou.

Zajímá mě tedy - má to smysl? Má smysl nutit opravdu všechny studenty k vypracování domácích úkolů? Zhodnoťte někdy i vy sami, jak rozdílné jsou úkoly psané doma a o přestávce, vždyť taková práce nemá žádný smysl - a rovněž profesorům nedělá radost číst jeden úkol dvacetkrát. Dokážeme se bez zbytečného stresu především na střední škole obejít? Svůj čas raději věnujme svým zájmům - pak už je jen naše věc, zda-li se flákáme či pilně učíme, nebo údajně připravujeme na maturitu již od prvního ročníku. Každodenní stres drtí studentská ega a snižuje šanci na úspěšně prožitý školní rok.

Obsah

2 DÚ či NEDÚ?

Mají domácí úkoly na vyšším stupni smysl?

4 Z lavice za katedru

Jako bumerang!

7 Půjdeme si hrát,

aneb jakpak si hrajeme na našem gymnáziu?

10 Interview

s paní profesorkou fyziky a matematiky Jiřinou Balažikovou

12 Škola , základ života

Jde ve škole také o lidskost ?

20 Kalendářium

Kuriózní i tradiční připomínky v kalendáři.

Milí čtenáři, spolužáci a profesori,

Opět se vám hlásíme z redakce Student Revue. Nastává magický čas plný nových zážitků, zvratů a překvapení. Je tu proslulé jaro, tráva se zelená, všechno kvete, ptáci zpívají a zkoušky se blíží.

Jak začít. Pomalu nás opouštějí maturanti, u nichž právě vrcholí učební šílenství. Držme jim všichni palce, aby co nejlépe obstáli. My ostatní pomalu začínáme odpočítávat dny do konce školního roku. Mám pro Vás pozitivní zprávu, už jen dva měsíce, které utečou jak jarní voda. Ale předtím, než si budeme užívat prázdniny, budete ještě dvakrát moct zalistovat v našem magazínu.

V tomto čísle se zaměříme na naši školu. Víte, ve kterém roce a kde byla založena? Správně, bylo to v roce 1688 v Kosmonosích - letos slavíme 330 let její existence.

Vím, že je to pro někoho asi pouhá banalita, ale mně to nedá a dovolím si vyslovit přání: Milé gymnázium, přejeme ti všechno nejlepší, mnoho bystrých a úspěšných studentů a abys v dobrém (psychickém) zdraví dožilo minimálně ještě jednou tolik let...

Oslavy 330. jubilea proběhnou 9. června v Kosmonosích.

Tomáš Suchý
šéfredaktor

Z LAVICE ZA KATEDRU JAKO BUMERANG!

Do tohoto čísla časopisu jsme se rozhodli oslovit pár našich absolventů... S jistotou vám můžu říci, že vy všichni je znáte, a pokud kroutíte hlavou, že je to nesmysl, tak není, protože oni si vybrali za

své životní poslání předávat vzdělanost další generaci (generacím). Samozřejmě hovoříme o našich profesorech a profesorkách, kteří si v mnoha případech jen na pár let "odskočili" na vysokou školu.

Zeptali jsme se, jak vzpomínají na čas v roli studentů (jaké měli známky) a jak vidí naši školu z pohledu studenta a z pohledu profesora.

RNDr. Jarmila Mulačová (matematika - fyzika)

Já jsem takový inventář našeho gymnázia, tak vám to shrnu.

Poprvé jsem do budovy vstoupila v roce 1958 jako prvňáček. Škola se v té době jmenovala Jedenáctiletá střední škola a první třídy (tři místnosti, co jsou teď v přízemí mezi knihovnou a chemií) byly pro prvňáky (pan ředitel to potvrdí, chodil do paralelní 1.C).

Pak jsem v roce 1967 dělala přijímačky do tehdejší SVVŠ, byla přijata a tři roky zde studovala s vyznamenáním. Zažili jsme tu léta "Pražského jara", dramatický rok 1968, i nástup normalizace.

Setkali jsme se se skutečnými osobnostmi, které nás formovaly na další desetiletí.

Jmenovala bych zejména: PhDr. Evu Peškovou, profesora Jaroslava Kováře, třídního Lumíra Doubravu i kontroverzního Dr. Čalouda. O každém bych mohla napsat několik fejetonů...

V roce 1970 jsem odmaturovala (1,00) a odešla studovat na MatFyz. Ráda jsem se sem vrátila v roce 1975 jako kantorka (M-F). Od té doby tu straším; myslím, že už mám nárok na razítko ZP na pozadí...

Celý svůj profesní život se snažím, aby naše škola (ať už se jmenuje jakkoli) vychovávala charakterní, úspěšné a skvělé absolventy, kteří budou šířit slávu našeho ústavu-ale, hlavně, budou v životě šťastní a úspěšní.

PaedDr. Alena Budínová (základy společenských věd, tělesná výchova)

Můj školní příběh je jednoduchý. V roli studentky jsem absolvo-

vala kromě VŠ v Brně pouze dvě boleslavské školy – 6. ZŠ a gymnázium. A podobně to mám i

v roli učitelky; po absolvování VŠ jsem učila nejdříve na 6. ZŠ a nyní již dlouho na našem gymnáziu.

Na školu jako studentka velmi ráda vzpomínám. Protože většina z naší třídy přešla z atletické třídy na 6. ZŠ, měli jsme neoficiální pojmenování sportovní třída a sjezdili jsme plno závodů a soutěží. Nejen v atletice, ale i v košíkové, volejbalu a dalších sportech. Proto vzpomínek je plno, navíc jsme byli i dobrý a veselý kolektiv. Dodnes se scházíme v intervalu dvou až tří let. Na naše profesory rádi vzpomínáme – především samozřejmě na tělocvikáře Petra Čecha a Ivanu Casanovovou a třídního učitele Josefa Dubského.

Srovnávat školu v minulosti a současnosti nejde. Neměli jsme nic z toho, co mají studenti dnes. Neměli jsme školní jídelnu, šatní skříňky, atletické hřiště s umělým povrchem, technické vybavení tříd atd. Chodili jsme na oběd na SPŠ, běhali jsme na škváře a cvičili na kruzích v malé staré tělocvičně, ve třídě byla pouze tabule a křídly. Ale byla to naše škola a bylo nám tu dobře!

Učila a učím zde stále velmi ráda. Oceňuji

naše studenty a těším se na každou hodinu s nimi.

Mgr. Věra Janečková (český jazyk a literatura - anglický jazyk - francouzský jazyk)

Na gymnázium jsem nastupovala

v r.1991 a ve vzduchu pořád ještě stálo porevoluční nadšení z toho, že jsou otevřené hranice...

mám řadu zážitků mimo školu, ze soutěží a zájezdů, ve čtvrtáku si téměř celá naše skupina dělala státnici. Vzpomínám si, jak jsme např. při školním výměnném pobytu s lyceem z Angers, svorně vláli za jejím deštníkem: „Tak, dívejte se, to je Paříž!“

Z ruštiny jsme pomalu a dost nejistě přecházeli na angličtinu. Pro mě tedy angličtina byl až druhý jazyk. Sama jsem se už dřív učila francouzštinu, a když jsem pak na gymnáziu narazila na paní profesorku Marcjaníkovou, bylo rozhodnuto.

S paní profesorkou

Ptáte se, jak jsem se učila...Studovala jsem s vyznamenáním, což ovšem mělo i jisté praktické nevýhody... Ve třetáku ke mně do lavice naše angličtinářka přesunula spolužáka Radka. Aby už byl

konečně klid. Klid nebyl. Radek měl totiž bytostnou potřebu mluvit, byť by se měl jen zeptat, na které jsme stránce, a nebo co teďka říkála... Před nějakou dobou jsem Radka

zahlédla v televizi – jako tiskového mluvčího.

A z lavice za katedru? Asi vás udivím, ale nějaký podstatný rozdíl v tom nevidím – škola zůstává

školou, v tom pozitivním i negativním smyslu je vlastně neměnná. A vám všem, kteří odsud jednou odejete, přeji, abyste se kdykoliv rádi zastavili zpátky.

Vlastimil Volf (matematika, fyzika)

Výběr byl pro mě jednoznačný, chtěl jsem jít studovat na vysokou školu. A v té době se procento vysokoškoláků pohybovalo kolem 5 – 7%. Pro zajímavost dnes je to asi 70%.

Mám to obdobné stejně jako paní profesorka Mulačová, protože jsme společně chodili do paralelní třídy. V té době se škola nazývala jedenáctiletá střední škola, z toho vlastně „gymnázium“ bylo tříleté. Ve škole se nacházelo max. kolem 12 tříd a v učebnách od knihovny dozadu byly třídy vedlejší základní školy.

Já jsem tu vlastně zažil jedenáctiletou střední školu, dvanáctiletou střední školu, pak Střední všeobecně vzdělávací školu (3 roky), a když jsem tady končil, tak ti, co šli za ná-

mi, přecházeli z tříletého cyklu na čtyřletý a byli poprvé gymnázium – já jsem tady taková chodící historie 😊

A proč jsem začal učit? – Inspiroval mě můj tehdejší učitel fyziky a matematiky pan prof. Klos.

Jak vzpomínám na čas strávený na škole? – Asi podobně jako budete vy. Bylo to dřív úplně něco jiného- např. když někdo zakašlal nebo se vysmrkal ve třídě, tak ho profesori vyhodili z hodin. Já jsem víceméně zažil ještě tu garnituru prvorepublikových profesorů. Ti by před dnešními studenty asi moc dlouho nevydrželi.

Devět let jsem učil na učilišti, potom rok v Brandýse na gymnáziu, 3 roky v Boleslavi na průmyslovce a v roce 1990 jsme nastoupil k nám na gympl,

tehdy mi bylo 37 let a já tu měl řídit řadu profesorů, kteří mě učili.

Největší změny? Bylo toho dost, např. název školy,

busta Josefa Pekaře atd.

A kdo další:

Mgr. Martina Fousková (Aj) , Mgr. Petr Bárta (Ze, Tv), Mgr. Jaromír Kudra (Ze,Tv), Mgr. Stanislava Tumajerová (M, Fy, Ikt), Mgr. Jarmila Nováková (Vv, Rj), PhDr. Ladislav Futera (Čj, Nj, D), Mgr. Ludmila Boubínová (Ch, Bi), PaedDr. Zdeňka Kuhnová (Rj, Hv), Mgr. Yvonna Šindelková (Čj, Dě) ...

POJĎTE PANE, PŮJDEME SI HRÁT!

Většina ze studentů vidí školu jako nutné zlo, přijdou, vyslechnou si, co musí, napíší pár testů, ale jak odbije 14:10, 15:05 či 15:55 prchají pryč a Palackého ulici se straní jako čert kříže.

Ovšem je tu i řádka studentů, která je ochotná se v budově školy zdržovat i po odzvonění poslední hodiny. Zapojili se totiž do aktivit, které naše škola nabízí a které pro ně mají smysl.

Připravili jsme pro vás menší fotoreportáž ze školních zájmových kroužků.

LYRA

Pro milovníky sborového zpěvu je to jasné: každou středu se můžete pod vedením paní prof. Kuhnové zapojit do tradičního sboru Lyra.

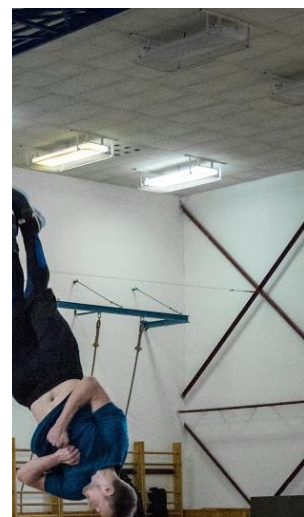
KROUŽEK MATEMATIKY

Ač je to k nevíře, i matematika má svůj kroužek, pod vedením paní profesorky Tuma-jerové, takže nažhavte kalkulačky...

VÝTVARNÝ KROUŽEK

Samým blahem, jedním tahem srdce z lásky maluju! Tak hurá na to. Štětec, paleta s barvami a plátno. Pro ty, kteří by měli zájem dál se rozvíjet ve výtvarném umění je připraven kroužek pod vedením pana prof. Hoška.

GYMNASTIKA

Pro ty, co jsou pružní jako proutek, rádi běhají, skáčou, točí se atd. Je tu už jenom jediná možnost. Nebojte se využít své schopnosti a navštivte kroužky gymnastiky pod vedením paní prof. Hrdličkové.

DRAMATICKÝ KROUŽEK

Jste odvážný, netrpíte trémou a zaujala vás "prkna, která znamenají svět"? Milujete komedie a nezaleknete se ani tragédie? Umíte si ze sebe udělat legraci? Pak je zde dramatický kroužek pod vedením paní prof. Mikulecké.

Odvážlivcům držím pěsti a jak se u divadla říká zlomte vaz!

FLORBAL

Věděli jste, že žijeme ve městě, kde je florbal nejrozšířenějším sportem mezi mládeží? Dobrou zprávou pro nás milovníky bílého kulatého míčku s dírami je, že i u nás ve škole je možnost se s ním setkat i jinde než v hodinách tělesné výchovy. Kdo si chce rekreačně zahrát florbal, ať navštíví páteční kroužek pana profesora Dostála.

KONDIČNÍ CVIČENÍ

Kdo si chce dát pořádně do těla, především z řad dívek, může navštívit kondiční cvičení paní profesorky Hrdličkové.

ŠKOLNÍ ČASOPIS – STUDENT REVUE

A pak jsme tu my, redakce školního časopisu, která sestává z jednoho šéfredaktora, několika redaktorů, několika příspěvatelů, jedné jazykové a stylistické konzultantky a jednoho grafika. Všichni pro vás hledáme nové náměty a články - především spojené s děním ve škole .

Napište nám náměty na další články, zašlete své články či fejetony, řekněte, o jaké rubriky byste chtěli časopis rozšířit?

KONTAKT:

Tomáš Suchý (3.A) , Tereza Hájková (3.A), e- mail:

studentrevue@gmail.com

STUDENT REVUE 2. V KRAJI!

Student Revue obsadila **druhé místo** ceny **Školní časopis roku-** a to rovnou ve dvou kategoriích - v **tištěné i elektronické podobě** . Časopisy byly posuzovány třemi základními parametry : Titulka (titulní strana), obsah (a jazyková stránka) a samotná grafická úprava časopisu. **Moc** všem příspěvatelům, kteří se podíleli na vzniku tohoto časopisu, **děkujeme!**

← šéfredaktor Tomáš Suchý a grafik Filip Janeček

Naučte se učit, dokud je čas!

ROZHOVOR S PANÍ PROFESORKOU JIŘINOU BALAŽÍKOVOU

Máme za sebou Den učitelů, který se konal 28. března. V souvislosti s tímto datem se i v Mladé Boleslavi uděluje tzv. Ámos. Za naši školu jsme kandidáta vybírali my, studenti. Slavnostní předávání cen proběhlo 11. 04. v sále taneční školy Zita.

A kdo že byl za nás nominován? Milá paní profesorka, se kterou se nikdy nebudete nudit. A ani fyzika či matematika vás rozhodně neuspí.

Jak nás, studenty, vidí paní profesorka Jiřina Balažíková, se dozvíte v rozhovoru:

Co Vás přivedlo ke kariéře učitelky a profesorky?

Stát se učitelkou bylo mým přáním už od dětství, také jsem kvůli tomu byla ochotna osm let hrát na housle v domnění, že je to potřeba. Na základní škole jsem měla dva výborné učitele, konkrétně

fyziky a českého jazyka, kteří mě inspirovali.

Vyučujete matematiku a fyziku. Proč jste si vybrala zrovna tyto předměty?

Jak jsem zmínila, fyziku mě učil výborný pan učitel Miloslav Albrecht. Byl to po všech stránkách odborník a výborný metodik.

Upřímně, nebyla jsem jako ostatní holčičky. Místo panenek mě zajímala auta, motorčky apod. Navíc můj pan soused měl vybavenou zámečnickou dílnu, kam jsme mohli s kamarádem chodit.

Studenti v dnešní době mají s přírodovědnými předměty problémy (především s matematikou, fyzikou a chemií). V čem je podle Vás zakopaný pes?

Dnešní studenti se učí ve velké většině jen pro známky a s tím je spojené okamžité memorování látky. Nemají zkušenosti s praktickým fungováním věcí. Mnozí nejsou zvyklí manuálně pracovat a nepotřebují uvažovat o principu. Pokažený přístroj se vyhodí a v případě opravy

se vymění celý uzavřený blok.

Myslíte si, že je vzdělání základ života?

Určitě je to velice důležité pro život, máme jako lidé i jiné potřeby než jídlo, střechu nad hlavou a mobil s ideálně věčnou baterií. □

Co si myslíte, že by si měl student z gymnázia odnést, a co nejvíce využije v praktickém životě?

Systém práce, rozvržení úkolů, které musí splnit, logické myšlení vedoucí k úspěšným postupům řešení problémů. Všeobecné vzdělání pro orientaci v životních situacích, rozhovorech s chytrými lidmi nebo malými zvědavými dětmi.

V čem vidíte největší rozdíl mezi studenty, profesory dnes a před řekněme dvaceti lety (přístup kantorů k dětem a naopak, metody výuky, zájem dětí o studium)?

Studenti měli dříve těžší přístup ke vzdělání. Příjímání zkoušky nebyly vůbec lehké, studovat chodili jen ti, kteří měli dobré známky. Učila jsem také

ve sportovních a matematických třídách. Sportovci měli každý den trénink a o víkendů závody, a když jim na vysvědčení vycházely více než dvě trojky, museli odejít.

Středoškolské studium na automobilové průmyslovce nebo obor dětská sestra, to bylo jen pro ty nejlepší. Dnes všechno řídí peníze, takže vedení škol musí získat co největší počet studentů. Profesori měli daleko větší respekt u studentů i rodičů. Metody výuky se vyvíjejí, protože je možné používat nové technologie. Na druhé straně si studenti myslí, že vše je na internetu, proto do hlavy ukládají málo informací, nevidí ani nehledají problémy a nechtějí je řešit. Proto se jejich úroveň znalostí snižuje.

Jak by podle Vás měl vypadat ideální student dnešní doby?

Už jsem se o tom zmínila. Stačí, když se naučí myslet, naslouchat, rozumět, řešit problémy a neutíkat od nich. A hlavně vědět, co chce jednou dělat.

Dozvěděli jsme se, že jste od studentů navržena na cenu Ámos za naší školu. Co toto ocenění pro vás znamená?

Velice si vážím tohoto ocenění, protože mě vybrali studenti, a ne žádní úředníci. Pro mě je to odměna za celoživotní práci.

Jak trávíte nejraději volný čas? Doporučila byste nám nějaké akti-

vity na jarní volné chvíle?

Mám ráda vodu, hory a slunce.

Několik dnů v zimě v Alpách mi stačí na to, abych viděla krásnou modrou oblohu, zasněžené skalní štíty a upravené sjezdovky a zamyslela se.

V létě volím pobyt u moře. Zatím mi to vychází dvakrát za léto s paní prof. Bártovou a jejími cvičenkami. Já ovšem jenom plavu a necvičím.

Pravidelně také chodím do městského bazénu.

Jinak bych měla doporučení!

Udělejte si čas a vydejte se do přírody.

Pěšky, na kole, na motorce či autem.

Ovšem motory pak zaparkujte a vyrazte pěšky.

Máme štěstí, bydlíme blízko Českého

ráje a na hory to taky nemáme daleko.

10. Chtěla byste vzkázat nějaké moudro, poselství, našim studentům, a především maturantům?

Moudro? Naučte se učit, dokud je čas, pak už by to bylo jenom trápení. Co si chcete zapamatovat, to si opakujte. A na maturitu si vše rozplánujte, ať se v posledním "Svatém týdnu", nezhroutíte.

Hodně štěstí!

ŠKOLA, ZÁKLAD ŽIVOTA

ANEB (NE)KONVENČNÍ POHLED NA ŠKOLU OČIMA STUDENTA

Škola, dle odborné definice, je společenskou institucí, jejíž tradiční funkcí je poskytovat vzdělání žákům příslušných věkových skupin v organizačních formách podle určitých vzdělávacích programů. Dle více odborné, vzdělávací a vždy pravdivé webové stránky jménem Wikipedie, která se pyšní dlouholetou tradicí v zachraňování prostých studentských životů, je škola místo určené k učení. Avšak pojem „učení“ je v některých případech poněkud zavádějící.

Jako malí dospělí nastupujeme do první třídy základní školy, plní snů, představ a přání objevovat svět. S aktovkou, která je větší než my, pilně usedáme do lavic a

kontrolujeme, zda máme ořezané všechny pastelky. Je nám dáno vzdělání, které naše nynější společnost považuje za důležité. Hlavně se ale učíme různým nepsaným pravidlům, jako například, že paní učitelka má vždycky pravdu nebo také, že když jsme podprůměrní, je to špatně, ale když naopak myslíme až moc *mimo box*, je to ještě horší.

V patnácti letech končíme „základku“, už jsme trochu větší než malí dospělí, avšak dospělými nejsme, ale myslíme si to. Chuť objevovat stále máme, ale to nám nestačí. Chceme svět změnit, mít vliv, ať už to znamená cokoliv. Někteří z nás už to však v tuto chvíli již vzdali. Po ukončení povinné školní docházky již dále nestudují. Důvody těchto lidí, proč nepokračovat ve vzdě-

lání se shodují jedině v tom, že jsou různé.

Ty odvážnější seberou svou kuráž, přihlásí se na gymnázium a ti ještě odvážnější na něj dokonce nastoupí. Já, jakožto studentka 3. ročníku, už tady u nás v „ústavu“ (jak ráda se svými přáteli naše gymnázium přezdívám), nějaký ten pátek působím. Gymnázium, asi tak jako všechno v životě, mi toho spoustu dalo i vzalo. K tomu, co mi za ty 3 roky bylo přínosem, se asi nemá cenu dále vyjadřovat. Vždy je totiž jednodušší chválit, a proto jsou tyto pozitivní zkušenosti známými fakty. Příkladem buď všeobecný rozhled či disciplína obecně, které vnímám asi jako nejdůležitější.

Pojďme se ale vrátit k tomu, co mi gymnázium a vlastně škola a celkově školní systém

vzal či nedal. Možná vás během čtení tohoto článku zarazil pojem „malí dospělí“, který, uznávám, není úplně běžný, hned vám proto jeho symboliku v tomto textu objasním. Jedním z problémů, se kterým se setkávám čím dál častěji, je fakt, že dospělí podceňují děti. Kdybych měla spočítat, kolikrát jsem v životě slyšela větu: „Tomu bys nerozuměla, jsi moc malá!“ asi bych se nedopočítala. A přitom děti jsou vlastně takový dospělí v kapesním vydání, ale nedostává se jim příležitosti to prokázat a z toho v budoucnu vyplývá spousta problémů.

Bude to už asi skoro rok, co jsem vedla poměrně zajímavou konverzaci s jednou z profesorek na téma, proč se studenti o hodinu nehlásí, i když ví odpověď na položenou otázku. Přitom důvod tohoto problému je prostý – strach. Malým dospělým je již v útlém věku řečeno, že většinu věcí nemožnou rozumět, ti „šťastlivci“, které toto nezasáhne, jsou pak zas ovlivněni učiteli, kteří

se k nim chovají různě, jen ne hezky a tak dále. A tak tu sedíme, studenti prestižního gymnázia, a bojíme se. Bojíme se toho, že řekneme něco špatně, že nebudeme perfektní. Naše inovativní nápady raději skrýváme a předstíráme, že neumíme mluvit, protože nám to přijde lepší než být nazýváni blbci či zkaženou generací. Učíme se číst, ale ne mezi řádky. Učíme se poslouchat, ale ne naslouchat. Učíme se myslet, ale ne moc do hloubky.

Není to ale pouze tak černobílé, jak by se mohlo zdát. I my žáci nejsme úplně „svatoušci“ a pracovat s námi není vždy jednoduché. Ale bývají to právě tišší studenti, kteří křičící studenti, kteří tiše o pomoc šeptají. Cítila bych se docela dotčena, kdyby mi bylo tvrzeno, že to učitelé nevidí, spíše mám pocit, že to někdy nechtějí vidět. Avšak nezalívám jim to ani trochu, a stejně tak nezalívám nám studentům, že někdy zapomínáme, že učitelé jsou taky jen lidi, že všichni jsme jen lidi.

Trocha lidskosti se špetkou vzájemného pochopení však umí dělat divy, věřte mi. Tak to pojdme, nejen ve škole, zkusit, prosím.

Cestování časem se zkušeným průvodcem

Zdravím tě, studente, možná si říkáš, kdo tě to otravuje... Nejspíš tě zaskočím – ovšem snad ne tím, že jsem přes 300 let po smrti, nýbrž tím, co ti chci povědět a ukázat. Nemusíš se bát, ty jsi ještě nezemřel, to nejhorší v životě tě ještě čeká. Proto si teď udělej menší chvilku a věnuj mi trochu své pozornosti. Zavři oči a zhluboka se nadechni. Podnikni se mnou menší výpravu do minulosti – ale neboj se, jediné, co budeš potřebovat, je tvá fantazie. Dýchej, nech se unášet mými slovy, pak pomalu otevři oči.

Je krásný pozdně letní den, všimni si stromů, jejichž listy si ještě stěží drží zelenou barvu a které nás obklopují. A když se otočíš, uvidíš přímo na moje gymnázium, včetně přistavěného kláštera s kolejí pro studenty. V oboře máme dokonce zřízenou sádku pro chov ryb, tamhle je hřiště a malá zahrada. Víš, chtěl jsem umožnit vzdělání každému, i těm chudším, aby i díky tomu vzrůstal pozitivní vliv gymnázia na výchovu tehdejší mládeže, za což jsme si získali opravdovou prestiž – studovala tu nejen mládež z Boleslavska, ale rovněž z Liberecka či

Frýdlantska. Slavnost položení základního kamene proběhla již v květnu, tudíž je to tu klidnější než obvykle, ačkoli dnešním dnem začalo vyučování. Je 13. září roku 1688 – začínáš mít tušení, jak se jmenuji?

Nechci tě dlouho napínat – jsem Heřman Jakub Černín z Chudenic, tehdejší nejvyšší purkrabí českého království. Narodil jsem se roku 1659 a zemřel roku 1710 – náhrobek mám v Chrámu svatého Víta, kde jsem také uložen, ale moje srdce a vnitřnosti leží v kosmonoské Loretě. Hele, tamhle stojím, nemůžeš mě přehlédnout – jsem trošku oblejší, na hlavě mám

otřesnou barokní paruku a oblečen jsem celý do jemné černé látky, no vypadám jako typický šlechtic, ale musíš uznat, že mi to sluší, ne? A dívej, na rukávu mám přivázané červené šátky. Přesně takhle mě najdeš všude vyobrazeného.

Ale abych zbytečně nezabíhal do detailů o sobě. Především bych ti chtěl přiblížit výuku na piaristickém gymnáziu, aby sis mohl udělat představu. V prvních dvou třídách je vyučovacím jazykem čeština a němčina. Latina, kterou začínáš od třetí třídy, společně s náboženstvím tvoří ty hlavní předměty, ale nezapomínáme tu

například ani na matematiku, dějepis, zeměpis či řečtinu... Myslíš, že v této době žáci neměli žádnou motivaci? Ty nejlepší z nich odměňujeme medailami a zapisujeme do knihy ctí, kdežto neukáznění studenti se musí sami zapsat do takzvané černé knihy... A navíc jsme i umělecky zaměřeni – milujeme divadlo a hudbu. V gymnáziu máme vybudovaný shromažďovací sál, kde hraeme nebo nacvičujeme na významné dny, události. Nechci se chlubit, ale roku 1708 byla jedna hra věnována mému synovi, který tu také studuje, a účast byla hojná. A víš, co se týče té hudby, vystudovala zde řada významných barokních skladatelů – například Jiří Benda, František Xaver Brixi nebo Jiří Ignác Linek.

Abych ti ve stručnosti shrnul, co se stalo po mé smrti,

dej mi chvilku, ať si vzpomenu. Přece jenom vše, čím naši výpravu završím, se stalo dlouho po mé smrti, tudíž není jednoduché si to vše vybavit... Ano, vzpomínám si, po mé smrti nebylo gymnáziu tolik přáno a zažilo si svoje. A jelikož nejvíce žáků pocházelo právě z Mladé Boleslavi, usilovala tato většina o přestěhování gymnázia k nim do města. Konečné přemístění bylo schváleno císařem Josefem II. v roce 1784 a piaristé, i když ne nadšení, se stěhovali do kláštera na Karmeli, kdežto prázdný klášter byl koupen a vznikla zde textilní továrna Cosmanos... A představ si, že roku 1817 vyšlo nařízení, aby se vzhledem k potřebě výuky českého jazyka na gymnázia dosazovali pouze profesori ovládající češtinu!

V tehdejší budově na Karmeli se učilo dlouho, ovšem zásadní úpravy přišly s rokem 1865 a na zcela novou budovu jsme se, ovšem kromě mě, mohli těšit roku 1868 při slavnostním otevření. To bylo letopočtů, vid? Promiň, že jsem tě zahrnul tolika čísly, samozřejmě si je nemusíš pamatovat, já jen abys měl představu, v jakém období se pohybujeme.

Naše výprava je již u konce, snad jsem ti poskytl dostatek informací. Začíná vanout silnější podzimní víchř, který tě nutí přivřít oči. Poddej se a opět zavři oči, tehdejší gymnázium začíná blednout a tuhnout jako stránky staré knihy, cítíš tu vůni? Zhluboka ji nadechni, protože je to poslední z historie, co ucítíš. Když otevřeš oči, pročitneš již o 330 let později, ve svém roce 2018...

STARÁ DOBRÁ RÁKOSKA

Ano, ano, mnoho věcí se od dob našich rodičů a prarodičů jistě změnilo. Jsou samozřejmě rozepře, zda k lepšímu nebo k horšímu. Obecně bych podpořila názor, že s uvolněním jistého politického systému minulých let, se rovněž alespoň částečně uvolnila křídla studentů. Možnost přihlásit se na jakoukoliv střední, poťazmo vysokou školu, se nyní stala samozřejmostí. Vycestovat do zahraničí je další z lákavých benefitů, jichž už využilo nemálo studentů. Ať už jde o Erasmus nebo stipendium. O takovéto studentské „migraci“ se většině našich rodičů, a co teprve prarodičů, ani nesnilo.

Některé věci se ovšem nezmění nikdy. Snaha studentů spoustu věcí „očůrat“ a profesorů jim na to přijít, výmluvy u zkoušení, jedna tragičtější než druhá, a mnoho dalších studentských vychytávek, jak se vyhnout nadcházejícímu trestu. Když už jsme u těch trestů, upřímně bych mnohem radši třeba drhla měsíc tabuli, než dostávala 5 za každý nepřinesený domácí úkol. Vyplela panu školníkovi zahrádku místo napomenutí za pozdě odevzdaný omluvný list. Rozhodně se tomuto způsobu blížili dříve víc než my teď. Pravděpodobně už jenom myšlenka na tělesný trest vám v dnešní době vystačí na úplnou diskreditaci. V dobách minulých, když mladý rošťák něco vyvedl, byl učitel

opora rodičů a obráčeně. V dnešní době se stává, že se kantoři stali spíše takovým univerzálním viníkem, který stojí za veškerými žákovými nedostatky, co se do akademických i osobnostních kvalit týče.

Jedna z mnoha věcí, jež se poměrně změnily v průběhu času, je maturitní zkouška. Lidé, kteří maturovali roku 1989 (a rok před tím), museli povinně složit zkoušku z pěti předmětů, jimiž byly český jazyk, ruský jazyk, matematika, odborný předmět (ekonomie, strojírenství, elektrotechnika atd.) a volitelný předmět. V součtu bylo 7 zkoušek, tři písemné (ruský jazyk, český jazyk a matematika) a čtyři ústní (český a ruský jazyk, odborný a volitelný předmět). Pokud

jste měli z matematiky o dva stupně horší známku než na vysvědčení, museli jste jít i na ústní zkoušku.

O čtyři roky později se psala jen jedna písemná práce, takže maturita byla lehčí (nerada bych soudila, ale rozhodně to zní líp než maturita v roce 1989).

V roce 2011 se začalo s novým systémem, což znamenalo rozdělení na státní (společnou) část a na školní (profilovou). Stálo (stojí) to hodně papírů a do škol byly dodávány drahé datové digitalizační stanice a výkonné scannery. Dříve byla témata vyhlášena v den maturity celostátním rozhlasem a následně napsána na tabuli. Maturity se zavedly i na odborných školách. Upřímně mi to ale přijde trošku

úsměvné, protože až mi instalátér přijde opravit kohoutky, bude mi především záležet na tom, aby to udělal dobře, a ne jestli má maturitu ze slohové práce.

Školství bude vždy kontroverzní záležitost a nikdy nebudou všichni stoprocentně spokojeni se všemi metodami a systémy. Můžeme být ale vděční, neboť jsme na takové úrovni, kdy si můžeme dokonce stěžovat. Je tolik zemí, kde si tento luxus nemohou ani zdaleka dovolit. Jsou rádi, že vůbec mají něco, co se jen zdaleka podobá institucím, jež my máme

v každém větším městě. Měli bychom si to pamatovat, až zase budeme zvedat ruce.

UŽ DOKLEPÁVÁ!

Tak to asi těžko. Naopak čipera jedna se pořád drží a dokonce tak, že letos oslaví své 330 narozeniny. Člověk by řekl, že se na začátku pořádně „nakloktala“ elixíru z kamene mudrců – fanoušci Harryho Pottera zajásají, neboť vědí, že právě ten vám zajistí nesmrtelnost. Ted' ale vážně. Je to samozřejmě obrovský úspěch. 330 let není žádná chvílka, i když třeba mamuty nebo homo neanderthalensis byste tím nepochybně urazili. Já už tady studuji skoro 6 let, ale jako okamžik mi to tedy nepřipadá, spíše jako maraton, i když zároveň Athény, které bych tady připodobnila k maturitě, se mi s ubývajícími silami rapidně přibližují...

HLAVNÍ PROGRAM OSLAV 330 let

OD ZALOŽENÍ PIARISTICKÉ KOLEJE V KOSMONOSÍCH A VZNIKU GYMNAZIÁLNÍHO VZDĚLÁVÁNÍ V MLADOBOLSLAVSKÉM REGIONU

Prohlídka prostor budovy současného Gymnázia Dr. Pekaře

10:00 – 12:00 budova gymnázia, Palackého 211, Mladá Boleslav Prohlídka expozic v budově školy, prodej almanachu studentské tvorby a zvláštního čísla Student revue. Možnost setkání tříd absolventů.

Slavnostní historický průvod za účasti potomků zakladatele koleje Heřmana Jakuba hraběte Černína

Slavnostní průvod absolventů a žáků

14:00 zámek Kosmonosy (nádvoří)

Průvod bude mít charakter barokního náboženského procesí v dobových kostýmech, které povede Provinciál řádu piaristů. Na jednotlivých zastávkách proběhne přivítání fundátora koleje hraběte Heřmana Jakuba Černína – u kostela rektorem piaristů, v Loretě představiteli obce Kosmonosy, na Černínském náměstí představiteli Obce řemeslnické a Obce selské.

Trasa průvodu: zámek Kosmonosy – kostel Povýšení svatého Kříže – Loreta – bývalé piaristické gymnázium (čp.142 na ulici Boleslavské) – Černínském náměstí - zámek

Program na nádvoří kosmonoského zámku

15:00 zámek Kosmonosy (nádvoří)

- dramatizace z dějin kosmonoské barokní koleje
- ukázky barokních tanců souboru **Vilanella**

15:30 – 16:00 přestávka

- **16:00** vystoupení studentů Gymnázia Dr. Pekaře z Mladé Boleslavi

Varhanní koncert v kostele Povýšení sv. Kříže

19:00 kostel Povýšení sv. Kříže

V rámci 12. ročníku Českého varhanního festivalu zahraje zakladatel festivalu, varhaník a dirigent Adam Viktora

DOPROVODNÝ PROGRAM

Výstava výtvarných prací studentů a informačních panelů z historie a současnosti gymnázia

Oslavy se uskuteční pod záštitou hejtmanky Středočeského kraje Ing. Jaroslavy Pokorné – Jermanové, primátora města Mladá Boleslav MUDr. Raduana Nwelatiho, starosty města Kosmonosy Ing. Jiřího Müllera a za finanční podpory Města Kosmonosy

březen/duben 2018

18

Naše gymnázium se svými akcemi podílí na kulturním životě Mladé Boleslavi.

Mezi tradiční slavnosti patří Vyřazení maturantů, maturitní plesy a školní akademie (vánoční a jarní).

PLESY

Ples gymnázia, 25. února 1948

MATURITNÍ PLESY

Dříve nebyly maturitní plesy koncipovány tematicky, plesy se tedy vzájemně téměř ničím nelišily.

Společenský život GJP

VYŘAZENÍ MATURANTŮ

Na slavnostním vyřazení se téměř nic nezměnilo, stále se koná ve Sboru českých bratří před zraky rodičů, učitelského sboru a ostatních diváků.

ŠKOLNÍ AKADEMIE

Školní akademie mají také už svou dlouholetou tradici. Jen místo naší jarní Akademie se pořádá jarní koncert.

GYMPIOIDFEST

Z novodobějších akcí jmenujme Gymploid fest, na němž se představily známé studentské skupiny Kočky neberem, Capital Enemy'z, No faces, Fatima Drummers a kapela Seven.

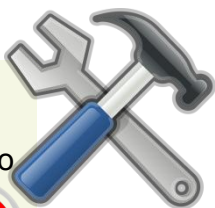
KALENDÁRIUM

Až budete na konci roku finišovat s učením, možná si budete připadat blízko chronickému únavovému syndromu, neklesejte však na mysli, máte mezinárodní podporu. A vůbec co takhle vyrazit si ven na Mezinárodní den muzeí, Evropský den parků či Světový den rybařství? Někteří z vás možná ještě máte zafixovaný MDD jakožto svůj svátek... Všechno nejlepší! A s přibývajícím teplem se do podvědomí nějak vkrádá Sahara... Tak ať vám nevyschne voda!

Květen

1. 5.

Svátek práce
(Den přijetí ČR do EU- 2004)

4. 5.

Den hasičů

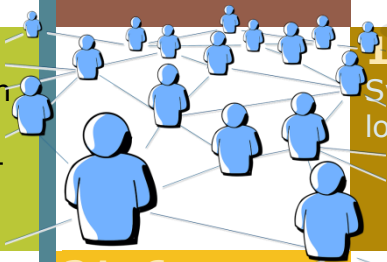
8. 5.

Vzpomínkový den na ty, kdo ztratili život během druhé světové války

12. 5.

Mezinárodní den podpory nemocných s chronickým únavovým syndromem

14. 5.

Den matek

18. 5.

Mezinárodní den muzeí

24. 5.

Evropský den parků

25. 5.

Den Afriky

Červen

1. 6.

Mezinárodní den dětí

12. 6.

Mezinárodní den proti dětské práci

17. 6.

Mezinárodní den proti rozšiřování pouští a sucha

17. 6.

Světový den sdělovacích prostředků

21. 6.

Evropský den hudby

23. 6.

Světový den házené

27. 6.

Den politických vězňů

27. 6.

Světový den rybařství

MATURITNÍ PLES

16. březen, den, který beze sporu očekávají nejen všichni maturanti našeho gymnázia. Přípravy samozřejmě probíhaly již několik měsíců dopředu, dalo by se říci že od začátku školního roku. Tento večer vše vrcholí na maturitním plese, organizovaném v Domě kultury.

Dveře Domu kultury se pro rodiče, přátele školy a další studenty otevírají před sedmou hodinou. Od této chvíle se celý Velký sál začíná rychle zaplňovat. Moderátorem večera je Petr Cerha, spíše známý jako Nasty, který přidává k dobru pár vtipů. Přesně v osm hodin moderátor slavnostně zahajuje ples. Jako každým rokem i tentokrát nastupuje Lyra pod vedením paní profesorky Kuhnové a následuje předtančení v podání studentů taneční školy Ladislava Fišera.

A už přichází na řadu nejočekávanější moment – nástup maturantů. Nejprve několik záběrů předtočené-

ho videa, pak se po zemi rozletí červený běhoun a už je tu samotný magický nástup. Složité choreografické prvky střídají kouzelnické triky. Dívky defilují v překrásných šatech doplněných šperky a profesionálně vytvořenými účesy, pánové v oblecích. Poté, co se třídy zformují na parketu, se slova ujímá pan ředitel. Probíhá slavnostní šerpování, velkolepý zlatý déšť, hromadný přípitek, focení, předání dárků třídním profesorkám a profesorům a také sólo studentů s nimi. Tóny Ego retro music zvou na parket také rodiče a prarodiče...

Po několika dalších vystoupeních, jako například pěveckém vystoupení bývalého studenta Michala Kopala nebo ukázce sportovního aerobiku následuje Půlnoční překvapení, plné tance a tanečních scének.. Parket se ještě na chvíli zaplňuje a všichni si užívají posledních chvil... Většina

maturantů se pak po druhé hodině ranní přesouvá do Clubu Forum na afterparty.

Tento výjimečný večer končí a zůstávají jen ty nejlepší vzpomínky...

Video z magické noci můžete zhlédnout zde:

[htt-](#)

[ps://www.youtube.com/watch?v=ufqVYG5jXgA](https://www.youtube.com/watch?v=ufqVYG5jXgA)

a zde můžete zhlédnout upoutávku:

[htt-](#)

[ps://www.youtube.com/watch?v=hPykU0OIQvk](https://www.youtube.com/watch?v=hPykU0OIQvk)

Šéfredaktor:
Tomáš Suchý

Redaktoři:
Tereza Hájková
Pavčina Lenghartová

Přispěvatelé:
Tereza Altmanová
Kateřina Rychlá

Tereza Puldová
Pavla Prokopová

Konzultace:
Mgr. Věra Janečková

Grafika:
Filip Janeček

Příště:

- **Přírodní vědy**
- **maturity**
- **školní výlety**

Rébus:

Dokážete najít klíč?

Shot egg the ness cow Lee men she may done.

Team ness me tea than she let.

Bead knee op on ant tea then yen two she.

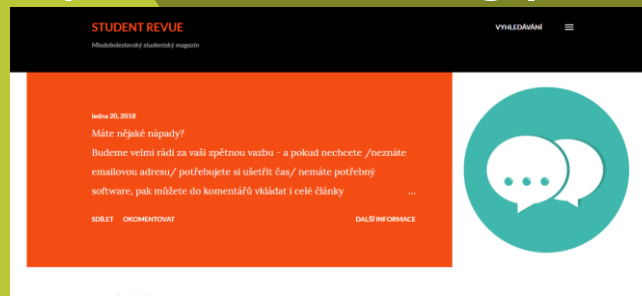
Správné řešení naleznete v dolní části str. 20.

Napsali Richard a Ondra M. ze sekundy

Máme vlastní blog!

Student Revue má vlastní blog na webové adrese:

<http://studentrevue.blogspot.cz>

Máme také e-mail na adrese:

studentrevue@gmail.com

Sponzory tohoto čísla jsou:

ŠKOENERGO

Statutární město

Mladá Boleslav

Středočeský kraj

Máte už přečteno?

Pak prosím vraťte magazín na školní parapet .

Děkujeme moc a přejeme úspěšné přežití závěru školního roku :D!